

Arrest

nr. 62 102 van 24 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Bini origine en afkomstig van Ebo (Edo State). U groeide op bij uw grootmoeder in Ebo. Na haar dood in 2007 ging u bij uw moeder in Lagos wonen. U werd er misbruikt door haar man, uw vermeende vader. In 2009 probeerde de man u te verkrachten en zei dat hij niet uw echte vader was. U dwong uw moeder om u de waarheid te vertellen. Ze vertelde dat u het kind was van een andere man met wie ze niet had mogen trouwen, waardoor ze u diende af te staan aan haar moeder. In november 2009 verliet u Lagos en ging u uw biologische vader opzoeken in zijn woonplaats in Ningi (Bauchi State). Uw vader was blij u te zien en wilde zijn vaderrol opnemen. U trok bij hem en zijn vrouw in, hielp in het huishouden en volgde hen naar de moskee. Uw stiefmoeder was echter jaloers en behandelde u slecht. Wanneer uw vader het huis uit was voor zijn werk, weigerde ze u het huis binnen te laten. Op een dag kwam u zo Ahmed tegen die u in zijn huis

uitnodigde. Hij legde uit dat uw stiefmoeder een rijke vader had aan wie uw vader zijn job te danken had, waardoor uw stiefmoeder zich in een machtspositie bevond. Ahmed troostte u en u ging die nacht met hem naar bed. Meer dan een maand later vermoedde uw stiefmoeder dat u zwanger was en nam u mee voor een test. Toen die positief bleek waarschuwde ze u dat dit een ernstige fout tegenover de gemeenschap en de godsdienst was waarvoor u gestenigd zou kunnen worden. Enkele dagen later kwamen drie mannen naar uw huis en namen u mee naar de gevangenis van Ningi. U werd af en toe naar een gebouw gebracht waar u voor een man diende te verschijnen die uit een boek voorlas in een u onbekende taal. De derde keer waren ook uw vader en stiefmoeder in de zitting aanwezig en werd u gevraagd uw verhaal te doen. U legde alles uit en de man besloot om de procedure te bevriezen tot na uw bevalling. U werd naar de gevangenis teruggebracht. In juli 2010 werd u bevrijd door een politiemann die u tot bij uw vader bracht. Uw vader vertelde dat uw stiefmoeder verantwoordelijk was voor alle problemen en dat u het land diende verlaten. Hij bracht u naar de markt waar hij transport naar Cotonou regelde. In Cotonou probeerde u water rond te brengen voor de kost. Op een dag viel u en verloor u uw ongeboren baby. U leerde in Cotonou Rose kennen die medelijden had met u en uw reis naar Europa regelde. Op 3 november 2010 reisde u met Rosaleen naar België waar u op 5 november asiel aanvroeg. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maken.

U verklaarde dat u Nigeria diende te verlaten omdat u werd opgesloten en dreigde tot steniging te worden veroordeeld nadat u ongehuwd zwanger werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 25 februari 2011, hierna CGVS, pp. 4-5). Volgende bedenkingen kunnen echter bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal worden gemaakt.

Vooreerst zijn uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde verblijf in Ningi (Bauchi State) niet overtuigend.

U verklaarde per bus van Lagos naar Ningi te zijn gereisd maar u kon buiten Abuja geen enkele locatie noemen die u onderweg passeerde. U herinnert zich evenmin de maatschappij met dewelke u reisde en de eindhalte van deze bus, van waaruit u een andere bus nam naar Ningi. U verklaarde dat u een deel van de reis sliep en nog nooit in de regio was geweest (CGVS, p. 6). Aangezien u deze tocht alleen regelde en ondernam kan toch worden verwacht dat u meer details zou kunnen geven over uw reis.

Daarbij is ook uw kennis van Ningi en de regio uitermate beperkt. Zo had u slechts van één dorpje in de buurt gehoord, genaamd Warji (CGVS, p. 6) en wist u geen enkele wijknaam in Ningi (CGVS, p. 7). U kon evenmin zeggen of er een rivier in of langs Ningi loopt (CGVS, p. 6), terwijl er volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt wel degelijk een grote rivier (de Belwa rivier) langs het stadje stroomt (zie landeninformatie). U verklaarde uw onwetendheid door te stellen dat u al die tijd niet buiten kwam - wat trouwens in tegenstrijd is met uw verklaring dat u van uw stiefmoeder op sommige momenten net niet binnen mocht - en zich enkel bezighield met de schoonmaak (CGVS, p. 6). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u gedurende die maanden niet meer zag van het stadje waar u verbleef, bijvoorbeeld als u naar de moskee ging (CGVS, p. 7) of op de momenten dat u buitengesloten werd (CGVS, p. 4). Het is eveneens opmerkelijk dat u er nooit naar de plaatselijke markt ging (CGVS, p. 7).

Bovendien was u totaal niet op de hoogte van het religieuze geweld in de regio. Het Commissariaat-generaal beschikt namelijk over informatie dat ondermeer Bauchi geteisterd wordt door extremistische moslimgroeperingen als Boko Haram en Kalo Kato die met geweld een extreme vorm van de Sharia trachten in te voeren (zie landeninformatie). U had nog nooit van Sharia of Boko Haram (CGVS, p. 8) gehoord en had geen weet van eventuele religieuze problemen in Bauchi (CGVS, p. 7). Nochtans kwam u, volgens uw verklaringen, naar de regio enkele maanden na de grootschalige aanval van de Boko Haram waarbij zeer vele doden vielen (zie landeninformatie). Daarnaast vond er in december 2009, toen u reeds in Ningi verbleef (CGVS, p. 3), een aanval plaats op Bauchi door de Kalo Kato (zie landeninformatie). Gezien de ernst en de nabijheid van de gebeurtenissen in juli en december 2009 is het zeer merkwaardig dat u hier nooit iets over hebt vernomen, via uw vader of andere nieuwskanalen (CGVS, pp. 6-7).

Voorts kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

U stelde dat uw problemen in Ningi begonnen toen u zwanger raakte van Ahmed. Nadat uw zwangerschap ontdekt werd door uw stiefmoeder liet ze u oppakken en opsluiten (CGVS, p. 4).

Vooreerst is het opmerkelijk dat bij uw stiefmoeder zelf het vermoeden rees dat u zwanger was, terwijl u hier zelf geen enkel idee van had (CGVS, p. 4). Ze was immers zelf niet op de hoogte van uw relatie met Ahmed. Het is bovendien weinig aannemelijk dat er zich na één maand zwangerschap reeds

opvallende lichamelijke veranderingen voordeden waaruit uw stiefmoeder kon afleiden dat u zwanger was (CGVS, p. 4).

Voorts legt u uiterst vage verklaringen af met betrekking tot de actoren van vervolging en de vervolgingsfeiten waarvan u beweert het voorwerp te zijn geweest. Zo weet u niet of de mannen die u naar de cel brachten al dan niet de Nigeriaanse autoriteiten vertegenwoordigden (CGVS, p. 7). Ook van de Ningi gevangenis waar u gedurende drie maanden werd opgesloten weet u niet of het een echte gevangenis is (CGVS, p. 7), noch waar in Ningi deze gevangenis zich bevindt (CGVS, p. 5). U verklaarde dat u de cel deelde met twee vrouwen waarvan u de naam niet kent, noch de reden waarvoor zij vastzaten (CGVS, 7). Het komt echter niet doorleefd over dat u, zoals u verklaarde, al die tijd niet zou hebben gesproken met uw celgenoten (CGVS, p. 7).

Vervolgens vertelde u op het Commissariaat-generaal dat u vanuit uw cel drie maal naar een plaats werd gebracht waar een man uit een boek voorlas en waar ook een publiek aanwezig was (CGVS, p. 5). U hebt er echter geen idee van of het hier een rechtbank betrof of een andere ruimte en u weet niet uit welk boek en in welke taal er werd voorgelezen (CGVS, pp. 5-6). Zelfs indien u niet alles begreep op het moment van de gebeurtenissen zou men verwachten dat u zich hierover nadien zou hebben geïnformeerd. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 21 december 2010, hierna DVZ) wel verwees naar een rechtbank, een rechter en een proces, waaruit kan worden afgeleid dat u wel op de hoogte was van wat er met u gebeurde in Bauchi State (DVZ, p. 2, punt 3.2)

Bovendien werd er een tegenstrijdigheid vastgesteld in uw verklaringen met betrekking tot het verloop van de drie zittingen. Zo verklaarde u aanvankelijk dat ze u de eerste maal uitlegden wat u misdaan had, namelijk het feit dat u zwanger werd buiten een huwelijk. U verklaarde dat u die keer ook vroeg waar uw vader was (CGVS, p. 5). Later in uw verklaringen stelde u daarentegen dat u de eerste twee keer in de ruimte niet verstond wat de aanwezigen zeiden en u niet de toestemming had om te spreken. U stelde dat u pas de derde keer de kans kreeg om zelf te spreken en vragen te stellen (CGVS, pp. 5-6).

Tenslotte hebt u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aangehaalde die erop wijzen dat u voor uw beweerde problemen geen bescherming kan vinden in Nigeria, door u elders in het land te vestigen.

Immers, de door u ingeroepen vervolgingsfeiten zijn plaatselijk van aard. Zo verklaarde u dat het specifiek in Bauchi State verboden is ongehuwd zwanger te worden (DVZ, p. 2, punt 3.5) en dit gerelateerd is aan de godsdienst (islam) (CGVS, p. 6) en de lokale cultuur (CGVS, p. 7). Ook het Commissariaat-generaal beschikt in dit verband over informatie dat het hebben van voorhuwelijkse seksuele betrekkingen strafbaar is onder de Sharia strafwet die van toepassing is in 12 staten in het noorden van Nigeria, waaronder Bauchi State (zie landeninformatie). Bijgevolg is het mogelijk om verdere vervolging te voorkomen door u te vestigen in het zuiden van het land, waar de Moslims niet in de meerderheid zijn en de Sharia strafwet niet van toepassing is.

Daarbij haalt u geen afdoende elementen aan waarom het voor u, een christen afkomstig uit de zuidelijke staat Edo (CGVS, p. 2) niet mogelijk is om u te hervestigen in het zuiden van Nigeria. Zo zou u bijvoorbeeld kunnen terugkeren naar uw geboortestreek waar er een belangrijke christengemeenschap is en waar er een scheiding is tussen staat en godsdienst (zie landeninformatie). U stelde hierover dat u bij niemand anders dan uw biologische vader terecht kon. Gezien uw ethnische herkomst en de vele jaren die u doorbracht in uw geboortedorp Ebo (CGVS, p. 2) kan echter worden gesteld dat u toch een zekere band heeft met de plaatselijke bevolking die een eventuele re-integratie in Edo State zou vergemakkelijken. Bovendien is het niet uitgesloten dat uw vader, die u ondanks uw problemen steeds is blijven steunen (CGVS, p. 5), u (financieel) zou kunnen helpen bij het opbouwen van een nieuw leven in Nigeria.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan worden besloten dat uw verklaringen met betrekking tot uw vervolging in Bauchi state weinig overtuigend zijn en dat, zelfs al zouden ze overtuigend zijn, quod non, u niet alle mogelijkheden heeft aangesproken om bescherming te krijgen in eigen land.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde ten slotte geen enkel document voor om uw identiteit, uw reisweg of uw asielaanvraag te staven wat eveneens een tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt de hervorming van de bestreden beslissing wegens machtsoverschrijding, wegens het niet naleven van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen en wegens foutieve en onvoldoende motivering. Tevens beroept zij zich op een schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2, 52 en 62 van de vreemdelingenwet, een schending van de algemene rechtsbeginselen, zoals het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster poneert dat haar relaas plausibel is, gelet op de context en haar profiel.

Verzoekster gaat niet akkoord met de door het CGVS voorgestelde oplossing dat zij zich dient te vestigen in het zuiden van het land, waar de moslims niet in de meerderheid zijn en de Sharia strafwet niet van toepassing is. Verzoekster heeft in het zuiden van Nigeria geen sociaal netwerk en in Afrikaanse context is het onmogelijk om te overleven buiten de regio van herkomst zonder een afdoend opvangnet van familie, clan of etnie.

2.2.1. Verzoekster omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing is genomen met machtsoverschrijding of welke substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen werden geschonden zodat deze schendingen niet dienstig worden aangevoerd.

Evenmin wordt *in concreto* uitgewerkt op welke wijze de bestreden beslissing een schending inhoudt (i) van de artikelen 49, 49/2 en 52 van de vreemdelingenwet, (ii) van de algemene rechtsbeginselen, zoals het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, (iii) van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel. Voormelde niet concreet uitgewerkte aangevoerde schendingen worden dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar identiteit, hetgeen een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

Verzoekster weerlegt de vaststellingen niet die stellen dat haar verklaringen (i) inzake haar verblijf te Ningi (Bauchi State) omwille van de onwetendheden omtrent de geografische kenmerken en gebeurtenissen niet geloofwaardig zijn, (ii) omtrent haar zwangerschap en actoren van vervolging niet geloofwaardig zijn omwille van haar verregaande onwetendheid dienaangaande. Voormelde

vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoekster niet akkoord gaat met de stelling van verweerder dat zij zich in het zuiden van het land van herkomst kan vestigen dient gewezen te worden op artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster gaf aan dat het specifiek in Bauchi State verboden is ongehuwd zwanger te worden en dat dit gerelateerd is aan de godsdienst (islam) en de lokale cultuur. Bijgevolg is het voor verzoekster mogelijk - indien haar relaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non* omwille van voormelde vaststellingen - om verdere vervolging te voorkomen door zich te vestigen in het zuiden van het land, waar de moslims niet in de meerderheid zijn en de Sharia strafwet niet van toepassing is daar zij verklaart christen te zijn (administratief dossier, stuk 4, p.2). Verzoekster kan terugkeren naar haar geboortestreek waar er een belangrijke christengemeenschap is en waar er een scheiding is tussen staat en godsdienst (zie landeninformatie in het administratieve dossier). De commissaris-generaal heeft wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters persoonlijke omstandigheden en terecht geoordeeld dat verzoekster haar problemen kan ontvluchten door zich elders in Nigeria te vestigen. Verzoeksters verweer beperkt zich in deze tot blote beweringen die derhalve niet dienstig zijn.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoekster is de mening toegedaan dat zij in haar land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

3.2. Gelet op de vaststellingen inzake haar relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS